

Listen to this article

☐ **Piątek, 7 sierpnia 2026**

- **07:00** - Śniadanie (*rozpoczęcie wcześniej*)

☼ **Sesja Poranna**

Przewodniczący: Mark Davis (USA)

- **09:00** - Nabożeństwo poranne
- **09:10** - Wykład - *Ireneusz Kołacz (Australia)*
- **10:00** - *Przerwa*
- **10:45** - Wykład - *Marek Knitter (Polska)*
- **11:35** - Ogłoszenia
- **11:45** - Obiad

☐ **Popołudnie**

- **Czas wolny** - Społeczność / Wycieczki

☐ **Wieczór**

- **18:00** - Kolacja / Próba chóru
- **20:00** - Społeczności fakultatywne:
 - *Zeznanie świadectw* - Marcin Szkodziński (Polska)
 - *Spotkania komitetów*
- **21:15** - Zakończenie dnia konwencji

Przegląd (Overview)

Niniejsza transkrypcja dokumentuje kilkudniową międzynarodową konwencję chrześcijańską, która odbyła się w Polsce. Uczestniczyli w niej bracia z ponad 14 krajów, w tym z Australii, Stanów Zjednoczonych, Kanady, Polski, Mołdawii, Rumunii, Niemiec i Indii. Program konwencji obejmował poranne nabożeństwa, czytania pobożnościowe (rozmyślenia), dwa formalne wykłady doktrynalne, popołudniowe zebranie badania Biblii oraz wieczorne zebranie świadectw i społeczności. Przebieg obrad odbywał się w wielu językach — głównie po polsku, angielsku i rumuńsku — z zapewnionym tłumaczeniem na żywo. Główne motywy przewodnie koncentrowały się na typologii biblijnej, zbawczej łasce Bożej oraz proroczym znaczeniu współczesnego Izraela w odniesieniu do nadchodzącego Królestwa Bożego.

Kluczowe pojęcia i teorie

- **Jakub i Ezaw jako postacie typologiczne:** Dwaj bracia reprezentują dwa wieki (dyspensacje) w planie Bożym — Wiek Żydowski (Ezaw) oraz Wiek Ewangelii (Jakub) — a kolejność ich narodzin i wzajemne relacje symbolizują nachodzenie na siebie oraz następstwo tych wieków.
- **Zbawcza łaska Boża:** Łaska jest zdefiniowana jako zasłużona niezasłużenie dobroć Boga wobec ludzkości, objawiona poprzez okupową ofiarę Jezusa Chrystusa, usprawiedliwienie z wiary oraz ciągłe orędownictwo Chrystusa jako Najwyższego Kapłana.
- **Wypełnienie proroctw we współczesnym Izraelu:** Fragmenty biblijne z 38. rozdziału Księgi Ezechiela, 83. Psalmu, 1. i 2. rozdziału Księgi Joela oraz 12. rozdziału Księgi Zachariasza są interpretowane jako opis sekwencji czterech narodowych inwazji na Izrael — trzech wojen arabskich, które się już dokonały, oraz jednej przyszłej inwazji pod wodzą Goga (Rosja i jej sojusznicy) — zmierzających do boskiego wybawienia i otwarcia Tysiącletniego Królestwa.
- **Metafora drzewa oliwnego:** Kościół chrześcijański czerpie swoją duchową żywotność z korzenia obietnic abrahamowych, symbolizowanego przez drzewo oliwne cielesnego Izraela (Rzymian 11:17).
- **Społeczność i wspólnota chrześcijańska:** Zebranie świadectw podkreśliło niezastąpioną wartość osobistej społeczności chrześcijańskiej, wzajemnego zachęcania

się pomimo barier językowych oraz jedności wierzących na całym świecie.

Ważne postawione pytania

- Czy podstęp Jakuba wobec Izaaka był moralnie zły i jak milczenie Boga w tej sprawie wpływa na nasze rozumienie boskiego wybrania?
- Kim są Gog i Magog w 38. rozdziale Księgi Ezechiela i które współczesne narody odpowiadają Persji, Kusz, Put, Togarmie i Gomerowi?
- Dlaczego w 38. rozdziale Księgi Ezechiela nie wymieniono żadnych narodów arabskich wśród sił najeźdźczych i co to oznacza w kontekście obecnego kierunku relacji arabsko-izraelskich?
- Czy Księga Joela 1:4 i 2:25 proroczo zapowiadają cztery narodowe inwazje na Izrael przed nadejściem Królestwa, stanowiąc równoległość do czterech inwazji asyryjskich w Starym Testamencie?
- Jak Księga Zachariasza 12:6–10 oraz 2 Księga Kronik 20 sugerują, że Izrael nie będzie musiał walczyć w ostatecznej bitwie, i co to oznacza dla ustanowienia Królestwa?

Kluczowe wnioski i podsumowanie celów nauczania

- Jakub i Ezaw reprezentują typologicznie odpowiednio Wiek Żydowski i Wiek Ewangelii, a ich narodziny, rywalizacja i pojednanie zapowiadają szerszy Boży plan odkupienia.
- Wybranie Jakuba przez Boga ponad Ezawa nie opierało się na ich uczynkach, ale na suwerennym Bożym zamierzeniu, jak wyjaśnił apostoł Paweł w 9. rozdziale Listu do Rzymian.
- Zbawcza łaska Boża jest niezasłużona, działa poprzez okupową ofiarę Jezusa Chrystusa i postępuje od usprawiedliwienia, przez poświęcenie, aż do uwielbienia.
- Wierzący są wezwani do pozostania wiernymi swojemu przymierzcu ofiary, polegając na ciągłym orędownictwie Chrystusa jako Arcykapłana.
- Uważa się, że trzy arabskie inwazje narodowe na Izrael (1948, 1967, 1973) wypełniły Psalm 83 i są obecnie uznawane za zakończone, co potwierdzają późniejsze traktaty pokojowe.
38. rozdział Księgi Ezechiela opisuje przyszłą inwazję na Izrael pod wodzą Rosji (Gog/Magog), sprzymierzonej z Iranem (Persja), wspieranym przez Huti Jemenem (Kusz), Libią (Put), Turcją (Togarma) i prawdopodobnie Niemcami/Europą

Zachodnią (Gomer).

- Księga Joela 1:4 i 2:25 sugerują cztery narodowe inwazje na Izrael przed wylaniem Ducha Bożego na wszelkie ciało, co stanowi paralelę do czterech inwazji asyryjskich w Starym Testamencie.
- Księga Zachariasza 12:6-10 przedstawia następującą sekwencję: wojna z 1948 roku (ocalenie namiotów Judy), wojna z 1967 roku (odzyskanie Jerozolimy), wojna z 1973 roku (obrona Jerozolimy) oraz przyszła boska interwencja (Ezechiel 38), po której Izrael jako naród rozpozna swojego Mesjasza.
- Zebranie świadectw naświatliło duchową żywotność zborów w Mołdawii, Rumunii, Polsce, Kanadzie, Stanach Zjednoczonych i Australii oraz jednoczącą moc międzynarodowej społeczności chrześcijańskiej.

Temat 1: Jakub i Ezaw — Studium typologiczne

Brat Eric Kolosh z Australii zaprezentował szczegółowe wykładanie życia Jakuba i Ezawa, powołując się na 33. rozdział Księgi Rodzaju, 9. rozdział Listu do Rzymian i 12. rozdział Księgi Ozeasza, aby wykazać ich typologiczne znaczenie w Bożym planie wieków.

Werset przewodni, Księga Rodzaju 33:9 — „Mam ja dosyć, bracie mój; niechże ci zostanie, co jest twojego” — został przedstawiony jako punkt kulminacyjny procesu pojednania, który trwał ponad 20 lat. Gotowość Ezawa do przebaczenia Jakubowi zilustrowała chrześcijańską cnotę odpłacania dobrem za zło. Ich ostatnie spotkanie na pogrzebie ich ojca Izaaka w Hebronie (Ks. Rodzaju 35:29) przypieczętowało ostateczny koniec ich konfliktu.

Bracia zostali przeciwstawieni sobie pod względem charakteru: Jakub został opisany jako człowiek cichy, refleksyjny, który cenił obietnice abrahamowe, podczas gdy Ezaw był aktywnym myśliwym, którego priorytety były ziemskie. Relacja o sprzedaniu przez Ezawa swojego pierworodztwa za miskę soczewicy (w wieku około 30 lat) oraz późniejszy podstęp Jakuba wobec Izaaka w celu uzyskania błogosławieństwa patriarchalnego zostały szczegółowo przeanalizowane.

Brat Kolosh odniósł się do kwestii moralnej podstępu Jakuba, cytując komentarz Brata Russella, który twierdzi, że narracji tej nie należy sądzić według standardów rabinicznych, lecz rozumieć ją w ramach suwerennego wyboru Bożego. Argumentacja Pawła z 9. rozdziału Listu do Rzymian miała kluczowe znaczenie: wybór Jakuba przez Boga ponad Ezawa dokonał

się przed ich narodzinami, nie na podstawie uczynków, lecz z wyboru Bożego. Ta sama zasada została zilustrowana na przykładzie Izaaka ponad Ismaelem oraz szerszego przymierza abrahamowego.

Następnie rozwijano interpretację typologiczną: Ezaw jako pierworodny reprezentuje Wiek Żydowski, a Jakub jako młodszy bliźniak reprezentuje Wiek Ewangelii. Kilkuminutowa różnica w wieku ich narodzin symbolizuje 18-wiekową przerwę między rozpoczęciem Wiek Żydowskiego a Wiekiem Ewangelii. Ręka Jakuba trzymająca piętę Ezawa podczas narodzin symbolizuje częściowe nachodzenie na siebie obu wieków w okresie żniwa, jak zilustrowano na „Wykresie Wieków”. 320 cytatów ze Starego Testamentu użytych przez autorów Nowego Testamentu przytoczono jako dowód głębokiego wzajemnego powiązania obu dyspensacji.

Metafora drzewa oliwnego z 11. rozdziału Listu do Rzymian (werset 17) została użyta do pokazania, że Kościół chrześcijański czerpie swoje duchowe pokarmienie z korzenia obietnic abrahamowych. Przedstawiono trzy formy obiecanego nasienia Abrahama — proch ziemi (cielesny Izrael), gwiazdy (niebiańskie nasienie) oraz piasek morski (przywrócona do doskonałości ludzkość w Tysiącleciu).

Przedstawiono równoległość między gorzkim krzykiem Ezawa po utracie błogosławieństwa a narodową porażką Izraela w rozpoznaniu Jezusa jako Mesjasza. Powołano się na Księgę Zachariasza 12:10 jako przyszły moment, w którym Izrael będzie płakał nad tym, którego przebili. Mówca zauważył, że to rozpoznanie nastąpi nie poprzez nadprzyrodzoną wizję, ale poprzez badanie prorocत्व Starego Testamentu i ich nowotestamentowego wypełnienia.

Lekcja zakończyła się osobistym zastosowaniem: wierzący powinni naśladować gorliwość Jakuba w dążeniu do obietnic Bożych, dodając jeszcze większą wiarę i ufając, że Bóg wypełni swoje słowo bez uciekania się do podstępu. Próby obecnego wieku przygotowują wierzących do najwyższej nagrody w Królestwie Chrystusowym.

Pytania i odpowiedzi

Dla tej sesji nie zarejestrowano formalnej części pytań i odpowiedzi. Wykład został wygłoszony jako ciągła przemowa.

Temat 2: Zbawcza łaska Boża

Brat Merrick Knitter z Polski zaprezentował kompleksowe badanie na temat zbawczej łaski Bożej, opierając się głównie na Liście do Tytusa 2:11 — „Albowiem objawiła się łaska Boża, zbawienna wszystkim ludziom”.

Łaska została zdefiniowana jako każdy przejaw Bożego miłosierdzia wobec ludzkości — życzliwe uczucia i czyny okazywane tym, którzy na nie nie zasługują. Odróżniono ją od sprawiedliwości i od obowiązku. Mówca podkreślił, że łaska nie sprzeciwia się prawu Bożemu, ale działa z nim w harmonii, zapewniając uzdrawiające lekarstwo na grzech, jednocześnie podtrzymując boską sprawiedliwość poprzez ofiarę okupu.

Upadek Adama został wskazany jako wydarzenie, które uczyniło łaskę konieczną: grzech przyniósł śmierć i degradację moralną całej ludzkości. Odpowiedź Boga, zapowiedziana w Księdze Rodzaju 3:15, była stopniowo objawiana poprzez ofiary Abla, Izaaka, baranka paschalnego, a ostatecznie wypełniła się w Jezusie Chrystusie. Obietnica dana Abrahamowi w Księdze Rodzaju 22:18 — „I będą błogosławione w nasieniu twoim wszystkie narody ziemi” — została przedstawiona jako fundamentalna zapowiedź tej łaski.

Rozwój łaski przedstawiono w kilku etapach:

1. **Usprawiedliwienie z wiary** — poprzez wiarę w krew Chrystusa wierzący są uznani za sprawiedliwych (Rzymian 3:24).
2. **Poświęcenie** — usprawiedliwiony wierzący jest zaproszony do stawiania swojego ciała jako ofiary żywej (Rzymian 12:1), wstępując do szkoły Chrystusowej.
3. **Splodzenie z Ducha Świętego** — poświęcony wierzący staje się nowym stworzeniem w Chrystusie.
4. **Uwielbienie** — przy zmartwychwstaniu wierni zostaną przemienieni do boskiej natury (1 Jana 3:2).

Mówca podkreślił, że sama wiara jest darem łaski Bożej, a nie osobistą zasługą, cytując List Jakuba 1:17 oraz List do Efezjan 2:8. Warunki pozostawania w łasce — odwrócenie się od grzechu, służenie Bogu i wypełnianie swojego przymierza ofiary — zostały przedstawione w odniesieniu do 2 Listu do Tymoteusza 2:11-13 oraz Listu do Filipian 1:6.

Ciągłą potrzebę łaski omówiono na podstawie Listu do Hebrajczyków 4:14-16: wierzący mogą przystępować do tronu łaski, aby otrzymać miłosierdzie i znaleźć łaskę ku pomocy w stosownym czasie. Chrystus jako Najwyższy Kapłan oręduje za słabościami nowego stworzenia, zakrywając niezamierzone grzechy i błędy (1 Jana 2:1-2).

Przedstawiono przyszły wymiar łaski: w Tysiącletnim Królestwie łaska obecnie rozszerzona na Kościół będzie udzielana wszystkim narodom ziemi przez Kościół pod głową Chrystusa. Cała ludzkość będzie miała okazję przyjąć lub odrzucić tę łaskę, z życiem wiecznym jako nagrodą za posłuszeństwo i drugą śmiercią za świadome odrzucenie.

Mowa zakończyła się cytatem z Listu do Tytusa 2:12-14: łaska uczy wierzących odrzucania bezbożności i światowych pożądliwości, życia powściągliwego, sprawiedliwego i pobożnego oraz oczekiwania błogosławionej nadziei — chwalebnego objawienia się Jezusa Chrystusa.

Pytania i odpowiedzi

Dla tej sesji nie zarejestrowano formalnej części pytań i odpowiedzi. Wykład został wygłoszony jako ciągła przemowa.

Temat 3: Współczesny Izrael w prorocत्वach biblijnych — Badanie Biblii

Brat David Rice ze Stanów Zjednoczonych poprowadził interaktywne badanie Biblii na temat prorocznego znaczenia współczesnego Izraela, analizując 38. rozdział Księgi Ezechiela, Psalm 83, 1. i 2. rozdział Księgi Joela oraz 12. rozdział Księgi Zachariasza. Zebranie odbyło się w języku angielskim z tłumaczeniem na język rumuński i polski.

Ezechiel 38 — Przyszła inwazja na Izrael

Badanie rozpoczęło się od Księgi Ezechiela 38:1-3, identyfikując Goga z ziemi Magog jako przyszłego wroga Izraela z dalekiej północy. Brat Libida zasugerował, że odnosi się to do potęgi na północ od Turcji, prawdopodobnie na terytorium dzisiejszej Rosji — pogląd ten potwierdził Brat Rice, popierając go Ezechielem 38:14-15 („z stron północnych”). Identyfikacja Mesecha z Moskwą i Tubala z rzeką Tobolsk została zauważona jako

dodatkowy wskaźnik.

Sprzymierzone narody zidentyfikowano w następujący sposób:

- **Persja (Iran):** Powszechnie uznana. Iran oficjalnie przyjął tę nazwę w 1935 roku za panowania Rezy Szacha Pahlawiego. Iran finansował Hamas (350 milionów dolarów rocznie), Hezbollah (700 milionów – 1 miliard dolarów rocznie) oraz rebeliantów Huti, tworząc „oś oporu” przeciwko Izraelowi.
- **Kusz (Etiopia/Jemen):** Zidentyfikowany jako prawdopodobnie odnoszący się do rebeliantów Huti w zachodnim Jemenie, którzy są sprzymierzeni z Iranem i wystrzelili rakiety w stronę Izraela.
- **Put (Libia):** Zidentyfikowana jako Libia, obecnie osłabione państwo po upadku Muammara Kadafigo.
- **Togarma:** Zidentyfikowana przez Brata Libidę jako Turcja — leżąca na północ od Izraela i coraz bardziej wobec niego wroga.
- **Gomer:** Zidentyfikowany przez Jima Parkinsona (autora przekładu RVIC) jako Niemcy, reprezentujące potęgę Europy Zachodniej. Brat Jayanth z Niemiec zauważył, że skrajnie prawicowe ruchy polityczne zyskujące popularność w Niemczech są coraz bardziej przeciwne Izraelowi, a wybory w 2029 roku mogą zmienić kierunek polityczny Niemiec.

Narody, które nie dołączają do inwazji (Ezechiel 38:13) — Szeba, Dedan i kupcy z Tarsysz wraz ze wszystkimi swoimi lwietami — zostały zidentyfikowane jako Arabia Saudyjska oraz narody anglojęzyczne (Wielka Brytania, Ameryka, Kanada, Australia, Nowa Zelandia). Brat Len zauważył, że pomimo więzi Arabii Saudyjskiej z Rosją poprzez OPEC i inwestycje, nie oczekuje się, że Arabia Saudyjska dołączy do inwazji, a jedynie będzie ją kwestionować.

Psalm 83 — Trzy dokonane inwazje arabskie

Psalm 83:1–4 został odczytany jako proroczy opis pragnienia narodów arabskich, aby zniszczyć Izrael jako naród. Trzy narodowe inwazje arabskie — w latach 1948, 1967 (wojna sześciodniowa) i 1973 (wojna Jom Kippur) — zostały zidentyfikowane jako wypełnienie tego proroctwa. W każdym przypadku Bóg interweniował, aby zachować Izrael. Trzy wybawienia wspomniane w Psalmie 83:9–11 (odnoszące się do czasów Mojżesza, Debory i Gedeona) zinterpretowano jako odpowiadające tym trzem wojnom. Późniejsze traktaty pokojowe — z

Egiptem (1979), Jordanią (1994) i Porozumienia Abrahamowe (2020) — zostały przytoczone jako dowód na to, że arabska faza konfliktu jest już zakończona. Co istotne, 38. rozdział Księgi Ezechiela nie wymienia żadnych narodów arabskich wśród sił najeźdźczych.

Joel 1:4 i 2:25 — Cztery inwazje przed Królestwem

Księga Joela 1:4 i 2:25 opisują cztery fale spustoszenia przez szkodniki (gąsienice/szarańczę), co historycznie odnosi się do czterech królów asyryjskich, którzy najechali Izrael: Tiglat-Pilesera (18 lat), Szalmanasara (5 lat), Sargona (17 lat) i Sancheryba (24 lata). Brat Rice zasugerował, że te cztery inwazje typizują również cztery narodowe inwazje na Izrael we współczesnej erze: trzy wojny arabskie i jedną przyszłą inwazję z 38. rozdziału Ezechiela. Księga Joela 2:28 — wylanie Ducha na wszelkie ciało — następuje po tych czterech inwazjach, wskazując na otwarcie Królestwa.

Zachariasz 12 — Postępująca sekwencja

12. rozdział Księgi Zachariasza został odczytany jako czterostopniowy rozwój wydarzeń:

- **Werset 6:** Książęta Judy pożerają okoliczne narody — wojna z 1948 roku, ocalenie „namiotów Judy” (obszaru poza Jerozolimą).
- **Werset 7:** Pan najpierw wybawia namioty Judy — potwierdzone jako rok 1948.
- **Werset 8:** Pan broni mieszkańców Jerozolimy — wojna z 1973 roku, po tym jak Jerozolima została odzyskana w 1967 roku.
- **Werset 9:** Bóg niszczy wszystkie narody występujące przeciwko Jerozolimie — przyszła bitwa z 38. rozdziału Ezechiela.
- **Werset 10:** Izrael patrzy na tego, którego przebili, i płacze — narodowe pokutowanie i rozpoznanie Jezusa jako Mesjasza.

Brat Rice powołał się również na 2 Księgę Kronik 20 oraz Księgę Izajasza 36-38 jako typologiczne obrazy ostatecznej bitwy, w której Izrael nie musi walczyć — Bóg interweniuje niezależnie. Zostało to połączone z ustanowieniem Królestwa: Izrael, usprawiedliwiony bez rozlewu krwi, stanie się centrum, z którego błogosławieństwo Boże rozprzestrzeni się na wszystkie narody (Zachariasza 8:21-23; 14:8-9).

Pytania i odpowiedzi

Pytanie (Brat Libida): Kim jest Gog z ziemi Magog?

Odpowiedź (Brat Rice): Najprawdopodobniej Rosją, na podstawie określenia „z stron północnych” w Księdze Ezechiela 38:14-15 oraz możliwych powiązań językowych między Rosz/Mesech/Tubal a Rosją/Moskwą/Tobolskiem.

Pytanie (Brat Rice): Kim jest Persja w Księdze Ezechiela 38:5?

Odpowiedź (Siostra Shaina): Iran. Iran oficjalnie stał się jego nazwą narodową w 1935 roku. Rewolucja irańska w 1979 roku przyniosła obecny rząd wrogi wobec Izraela.

Pytanie (Brat Rice): Kim jest Togarma?

Odpowiedź (Brat Libida): Prawdopodobnie Turcją — narody zamieszkujące dawniej terytorium dzisiejszej Turcji, położone bezpośrednio na północ od Izraela.

Pytanie (Brat Rice): Kim jest Gomer?

Odpowiedź (Brat Jayanth): Gotami, kojarzonymi z dzisiejszymi Niemcami. Jim Parkinson również identyfikuje Gomera jako Niemcy, reprezentujące potęgę Europy Zachodniej.

Pytanie (Brat z Rumunii): Czy Księga Ezechiela 38:13 wyraźnie odróżnia Szebę, Dedana i Tarszysz jako narody przeciwne inwazji, czy też są one

wymienione w tym samym kontekście co najeźdźcy?

Odpowiedź (Brat Rice): W tekście angielskim wydają się one kwestionować inwazję, a nie do niej dołączać. Przekład rumuński może nie czynić tego rozróżnienia tak wyraźnie. Brat Rice zgodził się przejrzeć tekst rumuński po zebraniu.

Pytanie (Siostra Shaina): Czy Iran kiedykolwiek bezpośrednio zaatakował Izrael?

Odpowiedź (Brat Rice / Siostra Shaina): Iran nie przeprowadził bezpośredniej inwazji narodowej, ale finansował Hamas, Hezbollah i Huti oraz wystrzeliwał rakiety w stronę Izraela. Iran przekazuje rocznie około 350 milionów dolarów dla Hamasu, 700 milionów – 1 miliard dolarów dla Hezbollahu oraz nieujawnioną kwotę dla Huti.

Pytanie (Michael): Czy Księga Zachariasza 12:8 — „dom Dawidowy będzie jako Bóg, jako anioł Pański” — odnosi się do dawnych świętych (starożytnych dostojników) w Izraelu?

Odpowiedź (Brat Rice): Jest to kwestia interpretacji. Werset ten może wskazywać na czas, kiedy dawni święci będą obecni pośród Izraela, dając im nadzwyczajny autorytet. Brat Rice uznał tę interpretację, nie nalegając na nią.

Praktyczne dalsze kroki / Zadania

- **Panel dyskusyjny** na temat obecnej sytuacji w Izraelu i jej proroczych implikacji zaplanowano na następny dzień, w oparciu o popołudniowe badanie Biblii prowadzone przez Brata Davida Rice’a.
- **Zebranie biznesowe dla Ameryki Północnej:** o godzinie 20:00 w przedniej części jadalni, otwarte dla wszystkich braci z Kanady, USA i innych krajów anglojęzycznych.

- **Zebranie świadectw:** o godzinie 20:00 w głównej sali konwencyjnej, otwarte dla wszystkich uczestników.
- **Próba chóru / śpiewu:** o godzinie 18:00 w górnej sali, prowadzona przez Brata Mateosa.
- Wydawanie kolacji przedłużono do godziny 20:30 ze względu na późne powroty z wycieczek.
- Chrzest (ceremonia poświęcenia) zaplanowano na kolejny dzień konwencji.

Zasoby dodatkowe (Uzupełniające)

Księga Izajasza 36-38 oraz 2 Księga Kronik 20 — Polecane do osobistego badania jako typologiczne obrazy ostatecznego boskiego wybawienia Izraela z inwazji z 38. rozdziału Ezechiela. Zachęcono braci do przeczytania tych narracji i rozważenia ich proroczego zastosowania.

„Wykres Wieków” (Plan Wieków) — Odwoływano się do niego wielokrotnie podczas badania Jakuba i Ezawa, aby zilustrować nachodzenie na siebie Wieku Żydowskiego i Wieku Ewangelii oraz względne duchowe wywyższenie każdej dyspensacji. Znajduje się w *Wykładach Pisma Świętego, Tom 1 (Boski Plan Wieków)*, strona 200/24.

Wykłady Pisma Świętego, Tom 2 (Nadszedł Czas) — Cytowany Wykład VII ze względu na omówienie równoległości między Wiekiem Żydowskim a Wiekiem Ewangelii, wymieniający liczne przykłady odpowiadających sobie wydarzeń i postaci.

Wykłady Pisma Świętego, Tom 6 — Cytowana strona 160 dotycząca przyzwolenia na potknięcia jako środka, za pomocą którego Bóg uczy nowe stworzenie o słabości i zależności od Chrystusa.

RVIC (Revised Version, Improved and Corrected) — Przekład Jima Parkinsona, powoływany w dyskusji na temat Gomera w 38. rozdziale Ezechiela oraz identyfikacji Goga i Magoga.

Christian Questions (program radiowy/podcast) — Prowadzony przez Brata Ricka Serossi, wspomniany jako zasób, dzięki któremu nowi członkowie dołączyli do zboru w New Haven.